

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἄγρῳ, ὃν εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἄγρον ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὐρῶν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνη βληθεῖση εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση· ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες αὐτὴν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. **Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. Ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.**

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ, ναί, Κύριε.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο **πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.**

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας μετῆρεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις;

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ θησαυρόν, ὁ ὁποῖος εἶναι κρυμμένος σὲ χωράφι καὶ τὸν ὁποῖον κάποιος ἄνθρωπος, ὅταν τὸν εὐρήκε, τὸν ἔκρυψε καὶ ἀπὸ τὴν χαρὰν του πηγαίνει καὶ πωλεῖ ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸ χωράφι ἐκεῖνο. Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἔμπορον, ὁ ὁποῖος ζητεῖ καλὰ μαργαριτάρια. Ὅταν δὲ βρῆ ἕνα πολύτιμο μαργαριτάρη, πηγαίνει καὶ πωλεῖ ὅλα ὅσα ἔχει καὶ τὸ ἀγοράζει. Πάλιν μοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἕνα δίχτυ πού τὸ ἔριξαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐμάζεψε κάθε εἶδος ψάρια. Ὅταν ἐγέμισε, τὸ ἔφεραν εἰς τὴν ἀκτὴν, ἐκάθησαν δὲ καὶ ἐμάζεψαν τὰ καλὰ σὲ ἄγγεῖα, τὰ δὲ σάπια τὰ ἐπέταξαν. **Τὸ ἴδιο θὰ συμβῆ καὶ κατὰ τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου. Θὰ βγοῦν οἱ ἄγγελοι καὶ θὰ χωρίσουν τοὺς πονηροὺς ἀπὸ τοὺς δικαίους καὶ θὰ τοὺς ρίξουν εἰς τὸ καμῖνι πού καίει. Ἐκεῖ θὰ εἶναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν».**

Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, «Καταλάβετε ὅλα αὐτά;». Αὐτοὶ τοῦ λέγουν, «Ναὶ Κύριε».

Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε, «Διὰ τοῦτο **κάθε γραμματεὺς, ὁ ὁποῖος ἐδιδάχθηκε τὰ περὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, μοιάζει μὲ ἄνθρωπον οἰκοδεσπότην, ὁ ὁποῖος βγάζει ἀπὸ τὸν θησαυρόν του καινούργια πράγματα καὶ παλιὰ».**

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐτελείωσε τὶς παραβολὰς αὐτές, ἔφυγε ἀπὸ ἐκεῖ. Καὶ ὅταν ἦλθε εἰς τὴν πατρίδα του, τοὺς ἐδίδαξε εἰς τὴν συναγωγή τους κατὰ τέτοιον τρόπον, ὥστε νὰ ἐκπλήσσωνται καὶ νὰ λέγουν, «Ἀπὸ ποῦ τοῦ ἦλθε αὕτη ἡ σοφία καὶ αἱ

θαυματουργικὰ δυνάμεις;»